

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 545/2012-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej advokátom doc. JUDr. B. F., PhD., B., vedené pod sp. zn. Rvp 9108/2012 až sp. zn. Rvp 9113/2012 vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku zaručeného v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia zákazu diskriminácie zaručeného čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Lučenec a jeho uzneseniami sp. zn. 12 Er 729/2009 z 20. januára 2012, sp. zn. 9 Er 203/2008 z 2. januára 2012, sp. zn. 12 Er 128/2009 z 20. januára 2012, sp. zn. 17 Er 615/2007 z 8. februára 2012, sp. zn. 9 Er 11/2008 z 2. januára 2012 a sp. zn. 12 Er 869/2009 z 20. januára 2012 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici a jeho uzneseniami sp. zn. 1 CoE 91/2012 z 21. marca 2012, sp. zn. 1 CoE 111/2012 z 21. marca 2012, sp. zn. 15 CoE 63/2012 z 18. apríla 2012, sp. zn. 1 CoE 154/2012 z 30. marca 2012, sp. zn. 14 CoE 83/2012 z 11. apríla 2012 a sp. zn. 1 CoE 110/2012 z 21. marca 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 9108/2012 až sp. zn. Rvp 9113/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 9108/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 19. júna 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 9108/2012 až sp. zn. Rvp 9113/2012, ktorými namietala porušenie základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na ochranu majetku zaručeného v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj porušenie zákazu diskriminácie zaručeného čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Lučenec (ďalej len „okresný súd“) a jeho uzneseniami sp. zn. 12 Er 729/2009 z 20. januára 2012, sp. zn. 9 Er 203/2008 z 2. januára 2012, sp. zn. 12 Er 128/2009 z 20. januára 2012, sp. zn. 17 Er 615/2007 z 8. februára 2012, sp. zn. 9 Er 11/2008 z 2. januára 2012 a sp. zn. 12 Er 869/2009 z 20. januára 2012 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) a jeho uzneseniami sp. zn. 1 CoE 91/2012 z 21. marca 2012, sp. zn. 1 CoE 111/2012 z 21. marca 2012, sp. zn. 15 CoE 63/2012 z 18. apríla 2012, sp. zn. 1 CoE 154/2012 z 30. marca 2012, sp. zn. 14 CoE 83/2012 z 11. apríla 2012 a sp. zn. 1 CoE 110/2012 z 21. marca 2012.

Z obsahu sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Sťažovateľka poskytla na

základe zmlúv o úvere uzavretých s dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, ich pohľadávky voči sťažovateľke sa stali splatnými a v nadväznosti na podmienky dojednané v úverových zmluvách obsahujúce aj rozhodcovskú doložku boli na návrh sťažovateľky začaté rozhodcovské konania pred ňou zvoleným rozhodcovským súdom – spoločnosťou S., a. s., B.. Rozhodcovské rozsudky tohto súdu boli exekučnými titulmi na vykonanie exekúcií. Súdny exekútor na základe poverenia udeleného okresným súdom začal nútený výkon rozhodnutí, t. j. exekúcie.

V priebehu exekučných konaní okresný súd napadnutými uzneseniami vyhlásil exekúcie za neprípustné a zastavil ich. Krajský súd svojimi napadnutými uzneseniami potvrdil okresným súdom vydané prvostupňové rozhodnutia ako vecne správne.

Sťažovateľka v predostretej obširnej argumentácii atakovala právne závery v rozhodovacej činnosti okresného súdu a krajského súdu, ktorým vytkla ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov vzťahujúcich sa na predmetnú právnu vec, a zároveň poskytla ústavnému súdu na zváženie vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na jej právnu vec.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a napadnutými rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu, zruší napadnuté rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu a veci vráti na ďalšie konanie a prizná jej primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Podaním doručeným ústavnému súdu 15. novembra 2012 sťažovateľka doplnila sťažnosť o argumentáciu, že všeobecné súdy v napadnutých konaniach porušili jej základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie aj tým, že nenariadili

vo veciach ústne pojednávanie napriek tomu, že od 9. augusta 2012 je účinné nové znenie § 57 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ktoré takúto povinnosť (nariadiť pojednávanie) v prípade, ako je ten sťažovateľkin, súdom ukladá.

II.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 9108/2012 až sp. zn. Rvp 9113/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah... Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom všetkých sťažností je namietané porušenie základných práv sťažovateľky zaručených v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva zaručeného v čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy

a čl. 14 dohovoru postupmi okresného súdu a krajského súdu a ich napadnutými uzneseniami.

Vychádzajúc zo sťažností a z ich príloh ústavný súd konštatuje, že sťažnosti napriek tomu, že sťažovateľka je zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom – advokátom, nespĺňajú náležitosti kvalifikovaných návrhov na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v zákone o ústavnom súde.

Sťažovateľka v rozpore s § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnostiam nepripojila kópie označených právoplatných rozhodnutí, a to napriek tomu, že ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach viackrát výslovne upozornil sťažovateľku na to, aké náležitosti má obsahovať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (napr. vo veciach III. ÚS 328/2012, III. ÚS 329/2012, I. ÚS 284/2012, I. ÚS 321/2012, I. ÚS 283/2012 a III. ÚS 320/2012).

Ústavný súd na tomto mieste podotýka, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľka je právne zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, má vedomosť (z predošlých rozhodnutí ústavného súdu v jej obdobných veciach) o potrebe splnenia zákonom predpísaných náležitostí a bol jej poskytnutý dostatočný časový priestor na ich splnenie, a napriek tomu predchádzajúce rozhodnutia naďalej nerešpektuje a sťažnosti v tomto zmysle nedoplnila, ústavný súd jej sťažnosti odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2012